

РЕШЕНИЕ

№ 28408

гр. София, 30.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9620** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. С. П., като пълномощник на С. Д. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №3860 от 26.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 14^{-ти} с-в по н.а.х. дело №9248/2024г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Твърди, че е останало недоказано твърдяното нарушение, тъй като по делото е била представена справка от сайта на Гаранционен фонд от дата 25.09.2023г., т.е. за различна дата, при условие, че се сочи нарушението е извършено на 26.09.2023г., около 20¹² часа. Допълва, че липсва точно и ясно описание на нарушението, както и че е налице несъответствие между словесното описание на нарушението и дадената му правна квалификация. Според касатора това е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което не е могло да разбере за какво е наказано – дали за това, че като собственик на посочения в оспорения Електронен фиш (ЕФ) лек автомобил няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ („ГО“) или за това, че е установено управлението на собственото му моторно превозно средство, за което няма сключена задължителна застраховка „ГО“. Прави

искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменен ЕФ Серия Г №0059163, издаден от СДВР. Претендира да му бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции. Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата. Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия Г №0059163, на основание чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.1 и чл.461, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на касатора С. К. е наложено административно наказание „глоба“, в размер 250 (двеста и петдесет) лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕН Електронен фиш Серия Г №0059163.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 26.09.2023г., в 20¹² часа в [населено място], по [улица] до блок №491, с посока на движение от Околовръстен път към ул. „Д-р А. М.“, лек автомобил с марка „Ш. Ф.“, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], собственост на С. Д. К., е извършил нарушение на Кодекса за застраховането (КЗ) – установено е управление на МПС, регистрирано в РБългария, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил застраховка „Гражданска отговорност“. Нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство/система с №MD1192, представляваща одобрен тип пътна-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност.

Решаващият състав е приел, че в процесния ЕФ достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че касаторът К. е извършил вмененото му нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 14^{-ти} състав.

В разпоредбата на чл.461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение №1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на МПС. Разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, притежаващо МПС, което е регистрирано на територията на РБългария и не е било спряно от движение. За неизпълнение на посоченото задължение нормата на чл.638, ал.1, т.1 и т.2 КЗ предвижда административно

наказание „глоба“ в размер 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ в размер 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал.4 на чл.638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на МПС се налага глобата или имуществената санкция по ал.1. Според нормата на чл.647, ал.3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно чл.189, ал.4, изр.2^{po} ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно неговото съдържание. Деянието е описано като „нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство/система“, като е посочен номерът на техническото средство. В ЕФ е дадена и цифровата квалификация на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава МПС - регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение. В обстоятелствената част на акта е посочено „установено управление на МПС, регистрирано в РБългария, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, което настоящият съдебен състав намира за достатъчно описание на деянието, за да се приеме, че изискването на закона е изпълнено надлежно от административно - наказващия орган. Макар и лаконично, описаното дава в достатъчна степен яснота относно фактическия състав на нарушението, който от своя страна позволява да се подведе под съответната правна норма. Електронният фиш, като писмено обективизирано изявление, съдържа изначално определения в закона минимален обем от информация, от която става ясно и се разбира какво нарушение е извършил С. К., за когото не е спорно, че е собственик на МПС с ДК [рег.номер на МПС] и съответно е задължен субект по смисъла на чл.483, ал.1, т.1 КЗ. Наложената санкция по чл.638, ал.4 във вр. ал.1, т.1^{ba} КЗ, освен това, води също до извод, че нарушението е именно за несклучване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, каквато е посочена в правната норма. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че наказаното лице да разбере в какво е обвинено и адекватно да организира защитата си. Необорена остава представената от Гаранционния фонд справка, че към датата на нарушението 26.09.2023г., процесното МПС няма активна застраховка „Гражданска

отговорност“.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №3860 от 26.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 14^{-ти} с-в по н.а.х. дело №9248/2024г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.